

FACHEL (2) *sb m*

fachel (2), [**wachel**].

-ã- (1), [-a-]; e *jasne*.

N sg fâchel (2).

Sł stp brak, Cn: wachel, Linde brak.

1. *Otwór lub przewód, którym dym uchodzi (1)* : Fumigale – ffachel, dymnycza, czub, komynek
BartBydg 61b.

2. *Miech, przyrząd do tłoczenia powietrza (1)* : Sufflatus idem Sufflatorium, Poddimká Fachel in
Bibliis tantum legitur *Mącz 131a*; [Wâchel/ ex germ: Sufflatorium, aliás Dymká. *Volck Dddd3v.*]

Synonimy: 1. dymnica, kominek; 2. dymka, miech, poddymka.

KK